

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1510/05
15.09.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр. Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА сада у __, АБ, чији је пуномоћник тужилац ББ и ВВ, кога заступа пуномоћник ВВ1, адвокат, против тужених ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, свих из __, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца ББ и АБ, изјављене против пресуде Окружног суда у Неготину Гж. бр. 925/03 од 20.01.2004. године, у седници одржаној 15.09.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Неготину Гж. бр. 925/03 од 20.01.2004. године у изреци под II и IV и пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 у изреци под III и VI и допунска пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 30.09.2002. године у деловима изреке под II. и III и предмет у овом делу враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 30.09.2002. године изреком под I обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЖЖ и ЗЗ да тужиоцу АА солидарно исплате на име накнаде штете новчане износе са законском затезном каматом на исте ближе означене у том делу изреке. Изреком под II одбијен је тужбени захтев за вишак преко досуђених износа ближе означених у том делу изреке. Изреком под III одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да суд обавезе тужене ГГ и ЕЕ, обојицу из __ да му заједно са осталим туженицима солидарно исплате накнаду штете ближе означене у том делу изреке. Изреком под IV обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЗЗ да тужиљи АБ солидарно исплате новчане износе заједно са законском затезном каматом ближе означене у том делу изреке. Изреком под V одбијен је тужбени захтев за вишак преко досуђеног износа. Изреком под VI одбијен је тужбени захтев тужиље АБ којим је тражила да суд обавезе тужене ГГ и ЕЕ да јој заједно са осталим тужиоцима солидарно исплати новчане износе са каматом ближе означене у том делу изреке на име накнаде штете. Изреком под VII обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЖЖ и ЗЗ да тужиоцу ВВ солидарно исплате новчане износе заједно са законском затезном каматом на име накнаде штете ближе означене у том делу изреке. Изреком под VIII одбијен је тужбени захтев за вишак преко досуђеног износа. Изреком под IX одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да суд обавезе тужене ГГ и ЕЕ, да му заједно са осталим туженицима солидарно исплате накнаду штете ближе означене у том делу изреке. Изреком под X обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЖЖ и ЗЗ да тужиоцима А, АБ и ВВ на име накнаде парничних трошкова солидарно исплате износ од 113.955,00 динара заједно са законском затезном каматом од дана пресуђења 30.09.2002. године до коначне исплате све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Допунском пресудом Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 12.09.2003. године изреком под I обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЖЖ и ЗЗ да тужиоцима АА и АБ солидарно исплате накнаду штете ближе означене у том делу изреке. Изреком II одбијен је тужбени захтев АА и АБ којим су тражили да суд обавезе тужене ГГ и ЕЕ да им заједно са осталим туженима солидарно исплате накнаду штете. Изреком III обавезани су тужени ДД, ЋЋ, ЖЖ и ЗЗ да тужиоцима АА и АБ на име накнаде парничних трошкова солидарно исплате износ од 10.895,00 динара, а тужиоци АА и АБ се обавезују да туженицима ГГ и ЕЕ на име накнаде парничних трошкова исплате укупан износ од 340,00 динара све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Неготину Гж. бр. 925/03 од 20.01.2004. године изреком под I укинута је пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 30.09.2002. године у деловима изреке под I, II, IV, V, VI и X, те се списи у укинутом делу враћају првостепеном суду на поновно суђење. Изреком под II одбијена је жалба тужилаца АА и АБ и потврђена је пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 30.09.2002. године у деловима изреке под III и VI. Изреком под III укинута је допунска пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 12.09.2003. године у делу изреке под I и у делу изреке под III и то у делу где су тужени ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЗЗ да тужиоцима ББ и АБ на име накнаде парничних трошкова солидарно исплате износ од 10.895,00 динара па се у овом делу списи враћају првостепеном суду на поновно суђење. Изреком под IV одбијена је као неоснована жалба тужилаца ББ и АБ и потврђена је делимична пресуда Општинског суда у Неготину П. бр. 607/2000 и П. бр. 1278/01 од 12.09.2003. године у делу изреке под II и у дели изреке под III и то у делу где су тужиоци АА и АБ обавезани да туженима ГГ и ЕЕ, на име накнаде парничних трошкова исплате износ од 340,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Неготину изреке под II и IV у законском року изјавили су

ревизију тужиоци АА и АБ због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004), Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, у првостепеном поступку, малолетна деца тужених ЂЂ и ДД, као и ЖЖ и ЗЗ играјући се 11.03.2000. године у __, запалили су ватру која је изазвала пожар у коме је изгорео кош и покретне ствари у њему власништво тужилаца.

Предмет овог спора је тужбени захтев тужилаца којим траже накнаду штете од родитеља малолетне деце и њихових деда ГГ и ЕЕ.

Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев само према родитељима малолетне деце и само њих обавезали да накнаде штету тужиоцима. Међутим, тужбени захтев тужилаца према ГГ и ЕЕ одбили су да солидарно са родитељима накнаде штету са разлога недостатка пасивне легитимације јер су родитељи одговорни за накнаду штете коју причине њихова деца.

Међутим, по налажењу Врховног суда закључак нижестепених судови у погледу одговорности тужених ГГ и ЕЕ, за сада, не може се прихватити као правилан, јер је пропуштено да се испитају односно цене све одлучне чињенице од којих зависи правилна примена материјалног права.

Према одредби члана 165. став 1. Закона о облигационим односима родитељи одговарају за штету коју проузрокује другом њихово дете до навршене 7 године без обзира на своју кривицу. Они одговарају за штету коју проузрокује другом њихово малолетно дете које је навршило 7 година осим ако докажу да је штета настала без њихове кривице (став 4.). Према ставу 3. наведеног члана родитељи не одговарају ако је штета настала док је дете било поверено другом лицу и ако је то лице одговорно за штету. Одредбом члана 167. Закона о облигационим односима прописана је одговорност другог лица за малолетнике. Тако за штету коју другом проузрокује малолетник док је под надзором старатеља, школе или друге установе одговара старатељ, школа, односно друга установа осим ако докажу да су надзор вршили на начин на који су обавезни или ако би штета настала и при брижљивом вршењу надзора. Одредбом члана 168. наведеног Закона прописана је посебна одговорност родитеља у случају када дужност надзора над малолетним лицем не лежи на родитељима већ на неком другом лицу.

Стога је полазећи од ових законских одредби правилна примена материјалног права налагала да се испитају околности која лица су у критичном периоду вршила бригу о васпитању над малолетном децом. Да ли су то родитељи који према наводима ревизије живе и раде на привременом раду у Немачкој или су деде иначе носиоци домаћинства ГГ и ЕЕ преузели старање о малолетној деци, јер уколико су преузели бригу о старању малолетне деце одговарају ако се штетан поступак детета може приписати општем занемаривању дужног надзора и васпитања баш од њих. Они као родитељи одговарају за штетне последице пропуштеног васпитања и надзора над малолетном децом која су им поверена ако су занемарили поверено им старање.

Како су нижестепени судови при одлучивању о основаности тужбеног захтева према туженима ГГ и ЕЕ пропустили да у смислу напред изнетог цене наведене околности то су побијане одлуке у односу на ГГ и ЕЕ морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Зато је Врховни суд Србије, применом члана 395. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд